

Παράρτημα 2

Σχέδιο νομοθετικής πρότασης

Πρόταση για έναν

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
για την προστασία γάμου και οικογένειας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ειδικότερα το άρθρο 81 (3) αυτής,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Επειδή:

(1) Η διεθνής κοινότητα, στην Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του 1948, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του 1966, και στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα του 1966, έχει αναγνωρίσει μία θεμελιώδη κοινωνική διάσταση του ανθρώπου επιβεβαιώνοντας ότι η οικογένεια εδραζόμενη στο γάμο μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας, που χρονολογικά προϋπήρξε από το κράτος, είναι η φυσική και θεμελιώδης μονάδα-ομάδα της κοινωνίας, και ως εκ τούτου δικαιούται προστασίας από την κοινωνία και το κράτος (βλ. ΟΔΑΑ (Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα), άρθρ. 16, ΔΣΑΠΔ (Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα), άρθρ. 23, ΔΣΟΚΠΑ(Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα), άρθρ. 10).

(2) Η Σύμβαση του 1989 για τα Δικαιώματα του Παιδιού αναγνωρίζει ότι το παιδί έχει το δικαίωμα να γνωρίζει τους γονείς του και να ανατρέφεται από αυτούς (βλ. την ΣΔΠ (Σύμβαση του 1989 για τα Δικαιώματα του Παιδιού) άρθρο 7 (1)), και ότι η οικογένεια, η βασική ομάδα της κοινωνίας, είναι το φυσικό περιβάλλον για την ανάπτυξη και την ευημερία των παιδιών (βλ. ΣΔΠ, προοίμιο παρ. 5).

(3) Για την πλήρη και αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, το παιδί θα πρέπει να μεγαλώνει σε ένα οικογενειακό περιβάλλον, σε μια ατμόσφαιρα ευτυχίας, αγάπης και κατανόησης (βλ. ΣΔΠ, προοίμιο παρ. 6), και, κατά συνέπεια, η οικογένεια θα πρέπει να παρέχει την απαραίτητη προστασία και βοήθεια έτσι ώστε να μπορεί να αναλάβει πλήρως τις αρμοδιότητές του μέσα στην κοινωνία (βλ. την ΣΔΠ προοίμιο παρ. 5).

(4) Το Προοίμιο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΑΔ) υπογραμμίζει ότι «η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στοχεύει στη διασφάλιση της καθολικής και αποτελεσματικής αναγνώρισης και σεβασμού των Δικαιωμάτων..» και ότι « οι κυβερνήσεις των Ευρωπαϊκών Χωρών ... ασπάζονται τις ίδιες ιδέες και έχουν μια κοινή κληρονομιά πολιτικών παραδόσεων, ιδανικών, ελευθερίας και κανόνων δικαίου» και ως εκ τούτου, είναι αποφασισμένες «να κάνουν τα πρώτα βήματα για τη συλλογική εφαρμογή ορισμένων από τα δικαιώματα που αναφέρονται στην Οικουμενική Διακήρυξη».

(5) Οι πολλές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η οικογένεια σήμερα, συμπεριλαμβανομένων και των υφιστάμενων κοινωνικών συνθηκών, καθιστούν δύσκολο για πολλούς να κατανοήσουν τον αυθεντικό χαρακτήρα του γάμου, να επιτύχουν το ιδεώδες της πίστης και της αλληλεγγύης στην συζυγική αγάπη, να αναθρέψουν τα παιδιά και να διατηρήσουν την οικογενειακή ενότητα. Οι συνθήκες αυτές έχουν αυξήσει τις περιπτώσεις διάλυσης της οικογένειας, η οποία με τη σειρά της, έχει επηρεάσει αρνητικά το κοινό καλό της κοινωνίας.

(6) Αμφότεροι, κοινωνία και Κράτος, έχουν νομική υποχρέωση να υποστηρίξουν την οικογένεια στην απόκτηση παιδιών και στη διαπαιδαγώγησή τους για να ζήσουν ως υπεύθυνοι πολίτες συνεισφέροντες στην κοινωνία με τρόπο που να προωθεί την ατομική ανθρώπινη επιτυχία και το συνολικό κοινό καλό της κοινωνίας.

(7) Το δεσμευτικό διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα (όπως ΟΔΑΔ, άρθρ. 16, καθώς και της ΕΣΔΑ, άρθρ. 12) συνδέει άρρηκτα την έννοια της "ίδρυσης οικογένειας" με την έννοια του "γάμου", αποσαφηνίζοντας με αυτόν τον τρόπο ότι ο σκοπός του γάμου είναι η δημιουργία μιας νέας οικογένειας.

(8) Η προστασία της οικογενειακής ζωής, όπως είναι κατοχυρωμένη στα έγγραφα για τα διεθνή ανθρώπινα δικαιώματα, έχει το συγκεκριμένο σκοπό της προφύλαξης της οικογένειας, η οποία "δικαιούται προστασίας από την κοινωνία και το Κράτος" (ΟΔΑΔ, άρθρ. 16 § 3, ΔΣΑΠΔ, άρθρ. 23 § 1) "ενώ είναι υπεύθυνη για τη φροντίδα και την εκπαίδευση των προστατευόμενων παιδιών" (ΔΣΟΚΠΔ, άρθρ. 10 § 1).

(9) Η ευημερία των παιδιών είναι ο πρωταρχικός σκοπός της νομικής προστασίας που παρέχεται στην οικογένεια και το γάμο.

(10) Η νομική αναγνώριση που η κοινωνία παρέχει σε ένα ζευγάρι δεν χορηγείται λόγω της ύπαρξης των συναισθημάτων της αγάπης εντός του εν λόγω ζευγαριού, τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της ιδιωτικής ζωής, αλλά λόγω της δυνητικής συνεισφοράς στο κοινό καλό που το ζευγάρι μπορεί να κάνει με τη δημιουργία μιας οικογένειας.

(11) Η σχέση μεταξύ ενός πατέρα ή μιας μητέρας και του παιδιού τους είναι, από τη ίδια την πραγματικότητα, οικογενειακή σχέση. Αντίθετα, η σχέση μεταξύ των γονέων είναι μια οικογενειακή σχέση μόνο ως ένα αποτέλεσμα της ελευθέρως εκπεφρασμένης βούλησής τους να δημιουργήσουν μία οικογένεια.

Στα νομικά συστήματα όπου υφίσταται ο θεσμός του γάμου αυτή η θέληση δηλώνεται μέσω της νομικής πράξης του γάμου. Σε μια νομική έννοια του όρου, επομένως, η έννοια της οικογένειας θα πρέπει να καθορίζεται μέσω της καταγωγής-συγγένειας και του γάμου.

(12) Ως εκ τούτου, φαίνεται επαρκές και εύλογο να προβλεφθεί ένα ειδικό νομικό καθεστώς με συγκεκριμένες προστασίες για την ένωση μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας.

(13) Φαίνεται εξίσου επαρκές και εύλογο ότι ένα ισότιμο καθεστώς και ίσες προστασίες δεν θα πρέπει να προβλέπονται για άλλες μορφές διαβίωσης που διαφέρουν στην πραγματικότητα και στο σκοπό από το γάμο.

(14) Ενώ το άρθρ. 9 του Καταστατικού Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ ορίζει ότι «το δικαίωμα να παντρεύεται κάποιος και το δικαίωμα δημιουργίας οικογένειας θα πρέπει να διασφαλίζονται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες που διέπουν την άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων», δεν περιέχει κανένα ορισμό του γάμου. Η διάταξη αυτή αφήνει περιθώρια στα Κράτη-Μέλη να υιοθετούν οποιουσδήποτε ορισμούς προτιμούν (με την προϋπόθεση ότι αυτοί είναι σύμφωνοι με τις άλλες διεθνείς υποχρεώσεις), αλλά αυτό δεν υποχρεώνει την ΕΕ, όταν ενεργεί μέσα στις δικές της αρμοδιότητες, ή οποιαδήποτε από τα Κράτη-Μέλη της, να νομοθετούν σχετικά, ή να αναγνωρίζουν νομικά, οποιεσδήποτε νέες μορφές γάμου, όπως το γάμο μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου.

(15) Μέχρι στιγμής, η ΕΕ έχει δώσει διαφορετικούς ορισμούς της "οικογένειας" σε διαφορετικά νομοθετικά κείμενα, με βάση μια ποικιλία διαφορετικών άρθρων της Συνθήκης. Φαίνεται σκόπιμο να εναρμονισθούν αυτοί οι ορισμοί.

(16) Οι ορισμοί της "οικογένειας" και του "γάμου" αποκλειστικά για τους σκοπούς της νομοθεσίας που θεσπίστηκε εντός του πεδίου των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφήνουν ανέπαφες τις

αποκλειστικές αρμοδιότητες των Κρατών-Μελών να νομοθετούν για θέματα που αφορούν στο Οικογενειακό Δίκαιο. Εντός του πεδίου αυτών των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων, τα Κράτη-Μέλη μπορούν, ως εκ τούτου, κατά παρέκκλιση αυτού του Κανονισμού, να υιοθετούν ευρύτερους ορισμούς της "οικογένειας" και του "γάμου".

(17) Τα Κράτη-Μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σχετικά με το οικογενειακό δίκαιο. Ως εκ τούτου κανένα Κράτος-Μέλος δεν θα πρέπει να υποχρεούται να αναγνωρίζει ορισμούς του "γάμου" και της "οικογένειας" που έρχονται σε αντίθεση με τη δική του δημόσια τάξη.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1 - Πεδίο εφαρμογής

Αφήνοντας άθικτη την αρμοδιότητα των Κρατών-Μελών να νομοθετούν για το γάμο και την οικογένεια στο δικό τους τομέα αρμοδιοτήτων, ο παρών Κανονισμός ισχύει για όλες τις νομικές πράξεις που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τη ΣΕΕ (Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση), καθώς και για όλα τα μέτρα που λαμβάνονται από τα Κράτη-Μέλη για τη μεταφορά ή την εφαρμογή αυτών των νομικών πράξεων της ΕΕ.

Άρθρο 2 - Ορισμός του γάμου, της οικογένειας και της οικογενειακής ζωής

Κατά τον προσδιορισμό της έννοιας της οποιασδήποτε νομικής πράξης αναφορικά με το δίκαιο της ΕΕ, ή της οποιασδήποτε απόφασης, κανονισμού, ή ερμηνείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή κάποιου οργανισμού της ΕΕ.

(α) η λέξη "γάμος" σημαίνει μία νομική ένωση μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας ως συζύγων, και η λέξη "σύζυγος" αναφέρεται μόνο σε ένα πρόσωπο του αντίθετου φύλου, το οποίο είναι ένας άνδρας ή μια γυναίκα.

(β) η λέξη "οικογένεια" περιλαμβάνει

- (i) τους συζύγους,
- (ii) τους απογόνους-κατιόντες ενός ατόμου και / ή του συζύγου αυτού,
- (iii) τους απευθείας προγόνους-ανιόντες συγγενείς ενός ατόμου ή του συζύγου αυτού.

(γ) οι λέξεις "οικογενειακή ζωή" και "οικογενειακές σχέσεις" περιλαμβάνουν τη σχέση μεταξύ

- (i) των συζύγων, ή
- (ii) ενός ατόμου και οποιουδήποτε από τα άτομα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β), εδάφια (ii) και (iii).

Άρθρο 3 - Εξουσίες που διατηρούνται στα Κράτη-Μέλη

Κανένα Κράτος-Μέλος δεν θα απαιτείται να θέσει σε ισχύ οποιαδήποτε δημόσια πράξη, αρχείο ή δικαστική διαδικασία οιασδήποτε άλλου Κράτους, όσον αφορά μια σχέση μεταξύ ατόμων που αντιμετωπίζεται ως ένας γάμος ή ως οικογένεια σύμφωνα με τους νόμους ενός τέτοιου άλλου Κράτους, ή ενός δικαιώματος ή μιας αξίωσης που απορρέει από τέτοια σχέση, αν η σχέση αυτή δεν ανταποκρίνεται στους ορισμούς που αναφέρονται στο Άρθρ. 2.

Άρθρο 4 - Καταργήσεις

Οι ακόλουθες διατάξεις καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού :

- Το άρθρο 2 (2) της Οδηγίας 2004/38 / ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των Κρατών-Μελών

- Άρθρο (2) (1) (β) της Οδηγίας 2012/29 / ΕΕ για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα. στήριξη και προστασία των θυμάτων εγκληματικότητας

- (...) ¹

Άρθρο 5 - Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βρυξέλλες, (ημερομηνία)

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

¹ Να ολοκληρωθεί